

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi państw członkowskich, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Indii, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącym Podkomisji ONZ ds. Propagowania i Ochrony Praw Człowieka oraz Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, dyrektor wykonawczej UN Women i specjalnej wysłanniczce ONZ ds. przemocy wobec kobiet.

P7_TA(2013)0032

Sytuacja w zakresie praw człowieka w Bahrajnie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie praw człowieka w Bahrajnie (2013/2513(RSP))

(2015/C 440/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Bahrajnu ⁽¹⁾ oraz z 15 marca 2012 r. w sprawie łamania praw człowieka w Bahrajnie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenie swojego przewodniczącego z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie śmierci dwóch bahrajńskich działaczy ruchu obywatelskiego oraz oświadczenie z dnia 28 kwietnia 2011 r. potępiające wyroki śmierci wydane na czterech Bahrajńczyków za udział w pokojowych protestach prodemokratycznych,
- uwzględniając wizytę delegacji swojej Podkomisji Praw Człowieka w Bahrajnie w dniach 19–20 grudnia 2012 r. oraz oświadczenie dla prasy wydane przez tę delegację,
- uwzględniając decyzję sądu kasacyjnego Bahrajnu z dnia 7 stycznia 2013 r. o utrzymaniu w mocy wyroków dla 13 działaczy politycznych,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bahrajnu, a w szczególności jej oświadczenie z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie publikacji sprawozdania bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, oświadczenie z dnia 5 września 2012 r. w sprawie decyzji bahrajńskiego sądu apelacyjnego dotyczącej sprawy Abdulhadiego Al-Khawaja i 19 innych osób oraz oświadczenie z dnia 23 listopada 2012 r. w sprawie pierwszej rocznicy publikacji sprawozdania bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, jak i oświadczenia jej rzecznika: z dnia 13 lutego 2012 r. w sprawie rocznicy zamieszek w Bahrajnie, z dnia 10 kwietnia 2012 r. w sprawie sytuacji Abdulhadiego Al-Khawaja w Bahrajnie, z dnia 16 sierpnia 2012 r. w sprawie skazania Nabila Radzaba w Bahrajnie, z dnia 24 października i 7 listopada 2012 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Bahrajnie, a także oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel wygłoszone w Parlamencie Europejskim w dniu 12 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie, Syrii, Jemenie i Bahrajnie,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Bahrajnu z dnia 24 maja, 12 kwietnia, 21 marca i 21 lutego 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 czerwca i 30 września 2011 r. w sprawie wyroków na 21 bahrajńskich działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przywódców opozycji, a także oświadczenia rzecznika sekretarza generalnego z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie zamachu bombowego w Bahrajnie oraz z 30 września 2011 r., a także z 15 lutego, 24 kwietnia, 5 września i 1 listopada 2012 r. oraz z 8 stycznia 2013 r. w sprawie Bahrajnu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0475.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0094.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 17.8.2012, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej opublikowane w listopadzie 2011 r., a także sprawozdanie uzupełniające z dnia 21 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Rady Ministerialnej Rady Współpracy Państw Zatoki (RWPZ) w sprawie terrorystycznych zamachów bombowych w Manamie w dniu 5 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając artykuły 61, 84, 87, 134, 135 i 146 bahrajńskiego prawa karnego procesowego,
 - uwzględniając wydane w dniu 23 października 2011 r. oświadczenie bahrajńskiego prokuratora generalnego dotyczące ponownego procesu lekarzy osądzonych uprzednio przez trybunał wojskowy,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, a także Arabską kartę praw człowieka, których Bahrajn jest jedną ze stron,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1949 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Bahrajnie wciąż jest krytyczna z powodu stłumienia prodemokratycznych protestów w roku 2011; mając na uwadze, że wiele spośród niedawnych działań podjętych przez rząd Bahrajnu wciąż oznacza poważne naruszenie i ograniczenie praw i wolności części społeczeństwa bahrajńskiego, zwłaszcza prawa obywateli do pokojowych protestów, wolności słowa i wolności cyfrowej; mając na uwadze, że władze Bahrajnu wciąż tłumią pokojowe protesty polityczne;
- B. mając na uwadze, że siły bezpieczeństwa i policja w dalszym ciągu w niewspółmiernym stopniu sięgają po środki przemocy, czego skutkiem są ranni i ofiary śmiertelne; mając na uwadze, że pojawia się coraz więcej doniesień o łamaniu praw przez władze Bahrajnu, co obejmuje pozasądowe aresztowania, pozasądowe naloty na domy, nieuczciwe procesy, ataki na media, zastraszanie i poniżanie obywateli w punktach kontroli, a także powszechną dyskryminację w miejscu pracy i na uniwersytetach;
- C. mając na uwadze, że 16 października 2012 r. pod zarzutem udziału w „nielegalnym zgromadzeniu” w Manamie tydzień wcześniej władze aresztowały przewodniczącego Bahrajńskiego Stowarzyszenia Młodzieży na rzecz Praw Człowieka Mohammada Al-Maskatiego; mając na uwadze, że następnego dnia Mohammada Al-Maskatiego wypuszczono po uiszczeniu kaucji oraz nie wyznaczono terminu rozprawy sądowej;
- D. mając na uwadze, że w dniu 18 października 2012 r. zatrzymano czterech mężczyzn pod zarzutem zniesławienia w sieci społecznościowej króla Bahrajnu, oraz mając na uwadze, że podczas ich pobytu w areszcie służby bezpieczeństwa skonfiskowały ich komputery i inny sprzęt elektroniczny; mając na uwadze, że żaden z zatrzymanych nie przyznał się do winy;
- E. mając na uwadze, że w dniu 30 października 2012 r. minister spraw wewnętrznych Sheikh Rashid bin Abdullah Al-Khalifa wprowadził zakaz wszelkich zgromadzeń i demonstracji publicznych (choć w międzyczasie formalnie go zniósł) oraz stwierdził, że władze nie będą już tolerować protestów antyrządowych;
- F. mając na uwadze, że w dniu 5 listopada 2012 r. w stolicy kraju, Manamie, eksplodowało kilka bomb domowej roboty, które zabiły dwóch robotników i jednego zraniły;
- G. mając na uwadze, że w dniu 7 listopada 2012 r. rząd odebrał obywatelstwo 31 działaczom, którzy brali udział w pokojowych protestach, a uczynił to bez należytego procesu i z pogwałceniem praw obywateli Bahrajnu wynikających z prawa międzynarodowego;
- H. mając na uwadze, że w dniu 18 grudnia 2012 r. wiceprzewodniczący Bahrajńskiego Centrum Praw Człowieka Sayed Yousif Al-Muhafdha, który niestrudzenie prowadzi kampanię na rzecz uwolnienia wielu działaczy, zwłaszcza przewodniczącego Centrum Nabila Radżaba i byłego wiceprzewodniczącego Bahrajńskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Jalila Al-Salmana, został zatrzymany i oskarżony o wykorzystywanie mediów społecznościowych do rozpowszechniania nieprawdziwych wiadomości; mając na uwadze, że jego sprawę odroczone do 17 stycznia 2013 r., a także mając

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

na uwadze, że on sam pozostaje w areszcie domowym i w razie wyroku skazującego grożą mu nawet dwa lata pozbawienia wolności; mając na uwadze, że władze Bahrajnu zatrzymywały go kilkakrotnie w ramach systematycznego wyłapywania, napastowania i zatrzymywania obrońców praw człowieka w Bahrajnie;

- I. mając na uwadze, że w dniu 7 stycznia 2013 r. sąd kasacyjny Bahrajnu utrzymał w mocy wyroki pozbawienia wolności dla 13 znanych działaczy pod zarzutem spiskowania w celu obalenia monarchii; mając na uwadze, że ośmiu spośród tych działaczy, w tym Abdelhadi Al-Khawaja i Ibrahim Sharif, skazano na karę dożywotniego więzienia; mając na uwadze, że wyrok ten jest ostateczny oraz że oskarżonym pozostaje już tylko prośba do króla o ułaskawienie; mając na uwadze, że orzeczenie to zdaje się potwierdzać brak zdolności bahrajńskiego systemu sądowego do ochrony praw podstawowych;
- J. mając na uwadze, że wszystkie sprawy prowadzone przed trybunałami wojskowymi podlegają przeglądowi przed zwykłymi sądami, a także mając na uwadze, że zwykłe sądy na ogół nie otwierają nowych procesów, lecz dokonują przeglądu wyroków w oparciu o materiały zgromadzone przez trybunały bezpieczeństwa narodowego;
- K. mając na uwadze, że mimo obietnic wdrożenia zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej oraz przestrzegania podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności władze Bahrajnu nie przeprowadziły dochodzenia w sprawie przemocy ani nie pociągnęły jej sprawców do odpowiedzialności; mając na uwadze, że realizacja zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej nadal postępuje wolno;
- L. mając na uwadze, że we wrześniu 2012 r. Bahrajn był przedmiotem powszechnego okresowego przeglądu, przeprowadzonego przez Radę Praw Człowieka ONZ;
- M. mając na uwadze, że w dniu 7 grudnia 2012 r. bahrajński następca tronu książę Salman Bin Hamad Bin Issa Al-Khalifah wezwał do dialogu z opozycją w kraju w celu przełamania impasu w tym niespokojnym kraju Zatoki Perskiej; mając na uwadze, że zgodny dialog z udziałem wszystkich sił jest niezbędny do znalezienia kompleksowego rozwiązania;
 1. potępia ciągle łamanie praw człowieka przez władze Bahrajnu i siły bezpieczeństwa, a zwłaszcza uciekanie się do przemocy, nadużywanie gazu łzawiącego, strzelanie ze śrutu na niewielkie odległości, zakaz wszelkich form protestu oraz aresztowanie i przetrzymywanie pokojowych demonstrantów pragnących skorzystać z przysługujących im praw w zakresie wolności słowa i pokojowych zgromadzeń, a to mimo bardzo konkretnych i z zadowoleniem przyjętych zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej i wyraźnego zobowiązania władz Bahrajnu do wprowadzenia w życie reform proponowanych przez komisję;
 2. uważa, że odpowiedzialność za łamanie praw stanowi kluczowy element na drodze do sprawiedliwości i rzeczywistego pojednania, co jest niezbędne z punktu widzenia stabilności społecznej; wobec tego zdecydowanie popiera zalecenia bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, zatwierdzone również przez króla Hamada i jego rząd;
 3. żałuje, że sprawozdanie uzupełniające bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej z 21 listopada 2012 r. również nie doprowadziło do żadnych istotnych zmian w polityce władz Bahrajnu, a zwłaszcza, że wciąż brak postępów na drodze do wypracowania rozwiązania politycznego i obiecanej demokratyzacji kraju; wzywa władze Bahrajnu do zadbania o sprawne wdrożenie zaleceń, wyznaczenia ram czasowych i natychmiastowego wprowadzenia w życie zasady poszanowania podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności;
 4. ponownie domaga się, aby siły bezpieczeństwa oraz władze Bahrajnu zaprzestały stosowania przemocy wobec pokojowych demonstrantów i zakończyły obecne represje wobec przeciwników politycznych polegające na ich prześladowaniu, zatrzymywaniu i torturowaniu; wzywa władze Bahrajnu do pełnego poszanowania podstawowych wolności, w szczególności wolności zgromadzeń i wolności słowa – zarówno w internecie, jak i poza nim – oraz do natychmiastowego zniesienia wszelkich ograniczeń w dostępie do technologii informacyjno-komunikacyjnych; wzywa władze Bahrajnu do przeprowadzenia niezbędnych reform demokratycznych oraz do wspierania pluralistycznego i konstruktywnego dialogu narodowego, w tym bezpośrednich rozmów przedstawicieli rządu i opozycji, którzy obecnie nie uczestniczą w dialogu, tak aby umożliwić pojednanie i przywrócenie konsensusu społecznego w kraju;
 5. zdecydowanie ubolewa nad niedawno wydanymi wyrokami dla działaczy opozycji i personelu medycznego oraz apeluje o niezwłoczne i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów politycznych w Bahrajnie, w tym nauczycieli, lekarzy i innych pracowników służby zdrowia, zatrzymanych i oskarżonych o rzekome naruszenie przepisów dotyczących wolności słowa, pokojowych zgromadzeń i stowarzyszenia się, w szczególności Sayeda Yousifa al-Muhafadhe, Nabila Radzaba i Abdulhadiego al-Khawaja.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

6. wzywa rząd Bahrajnu do przeprowadzenia szybkiego i niezależnego dochodzenia we wszystkich sprawach dotyczących łamania praw dzieci, m.in. aresztowania, przetrzymywania i torturowania dzieci, oraz do zadbania o to, by dzieci przetrzymywane były w placówkach detencyjnych odrębnych od placówek dla dorosłych oraz by odpowiadały przed sądem właściwym dla małoletnich;

7. wzywa władze Bahrajnu do natychmiastowego zniesienia faktycznych restrykcji dotyczących wszelkich demonstracji, których nie da się pogodzić z głoŝonym przez nie zaangażowaniem w reformy i które nie wspomogą dążeń do pojednania narodowego ani nie zbudują wzajemnego zaufania wszystkich stron;

8. wzywa władze Bahrajnu, aby zniosły wszelkie ograniczenia wjazdowe dla zagranicznych dziennikarzy i międzynarodowych organizacji praw człowieka oraz aby zezwoliły na niezależny mechanizm monitorowania rozwoju sytuacji na miejscu; apeluje o ustanowienie międzynarodowego mechanizmu monitorowania, który zostałby ustanowiony na mocy rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ, której przyjęcie zaplanowano na kolejną sesję w marcu 2013 r., który to mechanizm obejmowałby monitorowanie wprowadzenia w życie zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej oraz powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka ONZ, w tym zaleceń dotyczących obrońców praw człowieka; wzywa władze Bahrajnu do przyjęcia środków zapobiegających kolejnym przypadkom łamania praw człowieka;

9. wzywa władze Bahrajnu do zapewnienia 31 Bahrajńczykom, którym odebrano obywatelstwo, możliwości odwołania się od tej decyzji do sądu, gdyż nie ma wątpliwości, że pozbawienie obywatelstwa przeciwników politycznych przez władze Bahrajnu jest sprzeczne z prawem międzynarodowym;

10. podkreśla swoją zdecydowaną dezaprobatę dotyczącą braku reakcji UE na obecną sytuację w Bahrajnie oraz wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do potępienia obecnych przypadków łamania podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności oraz do zastosowania ukierunkowanych środków ograniczających przeciwko osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za łamanie praw człowieka i biorących w nim udział (zgodnie z informacjami udokumentowanymi w sprawozdaniu bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej);

11. apeluje o zawieszenie i zakaz przywozu do Bahrajnu gazu łzawiącego i sprzętu przeznaczonego do kontroli tłumu do czasu przeprowadzenia dochodzenia dotyczącego ich niewłaściwego używania oraz do czasu pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców, którzy ich niewłaściwie używali;

12. apeluje o wprowadzenie ograniczeń w wywozie UE dotyczących technologii stosowanych do tropienia, śledzenia, cenzurowania i nadzorowania przepływu informacji i komunikacji, których skutkiem jest łamanie praw człowieka;

13. wzywa rząd Bahrajnu do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do zagwarantowania kompetencji, niezależności i bezstronności wymiaru sprawiedliwości w Bahrajnie oraz do zadbania o to, aby postępowanie bahrajńskiego wymiaru sprawiedliwości było w pełni zgodne z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka, a w szczególności o to, by sądy nie mogły być wykorzystywane do celów politycznych lub do wymierzania kar za zgodne z prawem korzystanie z powszechnie zagwarantowanych praw i wolności; wzywa rząd Bahrajnu do wzmocnienia praw oskarżonych, między innymi dzięki zagwarantowaniu im prawa do rzetelnego procesu sądowego, rzeczywistemu umożliwieniu im podważenia przedstawianych przeciwko nim dowodów, zapewnieniu niezależnego nadzoru sądowego nad przyczynami zatrzymania oraz zapewnieniu zatrzymanym ochrony przed nadużyciami podczas dochodzeń;

14. uważa za godny ubolewania fakt, że zamiar podjęcia przez rząd Bahrajnu działań w związku z ustaleniami bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, zgodnie z oświadczeniami złożonymi podczas sesji dotyczącej powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w maju 2012 r., poprzedzającej sesję Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie we wrześniu 2012 r., wydaje się obietnicą bez pokrycia, zważywszy na dotychczasowe niewielkie postępy poczynione w dziedzinie praw człowieka czy też demokracji w Bahrajnie;

15. popiera zalecenia ujęte w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka oraz wzywa rząd Bahrajnu do uznania za polityczny priorytet odpowiednich i terminowych działań następczych oraz do przeznaczenia na ten cel niezbędnych zasobów; wzywa rząd Bahrajnu do poprawy ochrony praw człowieka i ratyfikacji międzynarodowych konwencji z dziedziny praw człowieka, takich jak Protokół fakultatywny do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karanie, protokoły fakultatywne do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowa konwencja w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonymi zaginięciami;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

16. popiera i wspiera współpracę Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka i Narodowej Instytucji ds. Praw Człowieka w Bahrajnie oraz zaleca dalsze wzmocnienie tej instytucji zgodnie z zasadami paryskimi opartymi na pluralizmie i niezależności; zdecydowanie wspiera działalność Narodowej Instytucji ds. Praw Człowieka w zakresie monitorowania i ochrony praw człowieka wszystkich Bahrajńczyków, lecz wciąż żywi przekonanie o konieczności zapewnienia swobody działania obrońcom praw człowieka i niezależnym organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w Bahrajnie;

17. uważa następne wybory parlamentarne za zasadniczą część procesu pojednania narodowego oraz wspiera starania na rzecz zagwarantowania wolnego i uczciwego systemu wyborczego na czas wyborów powszechnych w 2014 r.;

18. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie do współpracy na rzecz opracowania jasnej strategii dotyczącej sposobu, w jaki UE będzie – zarówno na forum publicznym, jak i prywatnie – czynnie działała na rzecz uwolnienia uwięzionych działaczy przed posiedzeniami ministerialnymi UE–RWPZ, które zaplanowano w Bahrajnie w połowie 2013 r., i w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do współpracy z państwami członkowskimi w celu przyjęcia konkluzji Rady do Spraw Zagranicznych dotyczących praw człowieka w Bahrajnie, w których to konkluzjach należy uwzględnić konkretne wezwanie do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia uwięzionych działaczy;

19. jest przekonany, że kwestią o podstawowym znaczeniu jest kontynuacja wysiłków na rzecz zacieśnienia współpracy między UE a regionem Zatoki Perskiej, a także sprzyjanie wzajemnemu zrozumieniu i zaufaniu; jest zdania, że regularne spotkania międzyparlamentarne Parlamentu i jego partnerów w regionie to ważne forum dla rozwoju konstruktywnego i szczerego dialogu na temat kwestii będących przedmiotem wspólnej troski;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu.

P7_TA(2013)0033

Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej (2013/2514(RSP))

(2015/C 440/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 21 grudnia 2012 r. oraz z dnia 1 i 11 stycznia 2013 r. w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie komisarza UE ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie walk, jakie wybuchły ostatnio w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu podpisaną w czerwcu 2000 r.,
- uwzględniając komunikaty prasowe Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 i 29 grudnia 2012 r. oraz z dnia 4 i 11 stycznia 2013 r. dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając komunikat końcowy z nadzwyczajnego szczytu głów państw Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS), który odbył się w Ndżamenie w dniu 21 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 26 grudnia 2012 r., w którym potępił on ataki rebeliantów i wezwał wszystkie strony, by zastosowały się do decyzji podjętych przez ECCAS w dniu 21 grudnia 2012 r. w Ndżamenie,